

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Budapesti 4/3. számú Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r., II.r. felpereseknek** a Dr. Lászlófi Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen személyhez fűződő jog megsértése iránti ügyében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. április 8. napján meghozott 31.P.20.025/2010/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2011. március 1. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Az alperes által az állam javára az adóügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő 42.000,- (Negyvenkettőezer) forint feljegyzett kereseti illeték mértékét 36.000,- (Harminchatezer) forintra leszállítja.

Köteles az alperes megfizetni a felpereseknek fejenként 15.000,- - 15.000,- (Tizenötezer- Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 36.000,- (Harminchatezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság 6. sorszám alatti, 2010. április 8. napján kelt ítéletében megállapította, hogy az alperes a „...hu” honlapon 2009. július hó 6. napján megjelent „Beszélgettem alperes neve” című interjúnak a felperesek módosított kereseti kérelmében megjelölt két kitételével megsértette a felperesek jó hírnevét, valótlanul állítva, hogy a felperesek szakmai írásai idegen nyelven már megjelent publikációk puszta fordításán alapulnak, továbbá hamis színben tüntette fel, hogy a felperesek által szerkesztett „...hu” honlap látogatottságát és az ott megjelenő hirdetések folytán bevételüket a felperesek mocskolódó írások megjelentetésével igyekeztek növelni.

Megállapította, hogy az alperes azon nyilatkozata, mely szerint „Na látja, ... ugyanolyan prostituált a szakmában, mint a ...!” megsértette az I.r. felperes becsületét.

Kötelezte az alperest elégtétel adásra oly módon, hogy az ítélet rendelkező részét saját honlapján 30 napon belül jelentesse meg, és azt négy napon keresztül a főlapról tegye elérhetővé, egyúttal ismerje el a felperesek szerzői tevékenységének eredeti jellegét és azt, hogy az általuk üzemeltetett honlapon megjelenő hozzászólások tartalma és a reklámok a felperesek bevételeit nem növelik. Kötelezte az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 150.000 Ft kártérítést, valamint 80.000 Ft perköltséget, az állam javára pedig 42.000 Ft feljegyzett kereseti illetéket. Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperesek, illetőleg az alperes személyéhez kötődő gasztronómiai szervezetek között hosszabb ideje szakmai ellentét áll fenn. Rámutatott, hogy a kereseti kérelem elsőként sérelmezett cikk részletben az alperes gyakorlatilag plágiummal vádolta a felpereseket és ezen állításának valóságtartalmát a per során nem bizonyította. Rögzítette, hogy a korabeli sajtó által megjelenített eseményeket a felperesek sem írhatták le más formában, és az általuk közzétett írás szakmai része teljes mértékben független az alperes által az összehasonlítás alapjaként csatolt újságcikktől. Hangsúlyozta, hogy a felperesek szerzői tevékenysége éppen a cikk gasztronómiai részében jelenítődik meg.

A másodikként sérelmezett cikk részlettel kapcsolatban nem fogadta el az alperes azon védekezését, mely szerint az ott írtak mindössze véleménynyilvánításként értékelendők. Álláspontja szerint az alperes - valótlan - tényt állított, amikor úgy nyilatkozott, hogy a felperesek az általuk szerkesztett honlap vonatkozásában teret engednek a mocskolódásnak és ezzel, valamint a reklámhirdetések közzétételével növelik bevételeiket. Hangsúlyozta, hogy az alperes a perben nem bizonyított közvetlen felperesi eredetű személyiségi jogot sértő nyilatkozatot, és olyan célzatos (haszonelvű) magatartást sem, amelyet a sérelmezett újságcikkben feltüntetett.

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kereseti kérelemben harmadikként sérelmezett cikkrészlet vélemény-nyilvánítást tartalmaz, amely azonban meghaladja azt a mértéket, amelyet a felperesek tűrni kötelesek.

A megyei bíróság nem fogadta el a kölcsönösen elkövetett jogsértésre vonatkozó védekezést, mert az alperes nem bizonyította, hogy az I.r. felperes is hasonlóképpen durván lépett volna fel vele szemben. Megállapította, hogy a harmadik cikkrészlet az I.r. felperes személyiségi jogait sértette, e vonatkozásában a II.r. felperes sérelmére elkövetett jogsértő magatartás nem állapítható meg az alperes részéről. A Ptk. 84. § /1/ bekezdés c./ pontja szerinti elégtételadás tartalmát a felperesek kereseti kérelmétől eltérően a rendelkező részben foglaltak szerint határozta meg. Utalt arra, hogy a felperesek szakmai tevékenységét megkérdőjelező első sérelmezett kitétel vonatkozásában a Pp. 163. § /3/ bekezdése alapján köztudomású tényként is megállapítható olyan hátrány, amely a nem vagyoni kárpótlásra irányuló kereseti kérelmet alaposná teszi. Rámutatott: a felperesek konkrét hátrányt is bizonyítottak azzal, hogy kiadójuk részéről felmerült az igény, szakácskönyvük megjelentetése előtt tisztázzák magukat az alperesi kijelentésekkel kapcsolatban.

A megyei bíróság a perköltségről a Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezés, amelyben annak megváltoztatását, a felperesek keresetének elutasítását, másodlagosan pedig - arra az esetre, ha a jogsértés tényét az ítélőtábla megállapíthatónak tartja - az alperes nem vagyoni kárpótlás megfizetésére kötelezésének mellőzését kérte.

Fenntartotta azt az elsőfokú eljárás során már ismertetett álláspontját, mely szerint a felperesek gyakorlatában az idézés, és az egyéb forrásokra való hivatkozás elmaradt. Hivatkozott arra, hogy a sérelmezett első cikkrészletben az alperes mindössze véleményét fejezte ki a felperesek gyakorlatáról. A második cikkrészlettel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a felperesi honlapon kisebb összegben, de reklámértékesítés történt. Kiemelte, hogy e cikkrészlet ugyancsak vélemény-nyilvánításnak tekintendő, így az alperes mindössze az Alkotmány 61. § /1/ bekezdésében biztosított jogát gyakorolta. A harmadik cikkrészlettel kapcsolatban utalt arra, hogy az „ugyanolyan prostituált” kifejezés a tűréshatáron belüli olyan vélemény-nyilvánítás, amely a személyiségi jogsértés megállapítására nem ad alapot. Fenntartotta azt az álláspontját is, mely szerint az alperesi vélemény-nyilvánítással kapcsolatban értékelendő, hogy a felperesek honlapján teret kaphattak olyan

hozzászólások, amelyek hasonló hangnemben az alperes tevékenységét értékelték. Támadta az elsőfokú ítéletet azzal is, hogy a felperesek az őket ért hátrányt nem igazolták, így a nem vagyoni kárpótlás iránti igényük nem lehet alapos.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték annak helyes indokai alapján. Hangsúlyozták, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte az első két cikkrészletet tényállításként, a harmadik cikkrészletet pedig olyan felfokozott értékítéletként, vélemény-nyilvánításként, amelyet a felperesek már nem voltak tűrni kötelesek.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp. 253. § /3/ bekezdés) bírálta felül, nem érintve a fellebbezésben nem támadott, a felperesi kereseti kérelmet kisebb részben elutasító rendelkezést, és megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, a Pp. 206. §-ában írtaknak megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetés is helytálló, azzal az ítélet tábla teljes mértékben egyetért, azt kiegészíteni nem kívánja.

A fellebbezés kapcsán az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá:

Helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett első és második cikkrészlet tényállításokat tartalmaz. Az első cikkrészletben az alperes úgy nyilatkozott, hogy a felperesek az idegen nyelvből lefordított cikkeket „saját agyszüleményként” közlik. Ezzel az alperes nem véleményt nyilvánított, hanem konkrét felperesi magatartásra utalt. A második cikkrészletben az alperes nem értékítéletet alkotott a felperesek tevékenységéről, hanem azzal kapcsolatban tényként állította, hogy bevételük fokozása érdekében mocskolódó írásokat jelentetnek meg, illetőleg egyre nagyobb teret adnak a reklámoknak.

Helytállóan állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a harmadik cikkrészlet olyan indokolatlanul sértő, bántó értékítéletet tartalmaz a „prostituált” kifejezés használatával, amelyet az I.r. felperes nem volt köteles tűrni tekintettel arra is, hogy az alperesi hivatkozásnak megfelelő szintű kölcsönös jogsértés ténye a perben nem volt bizonyított.

A nem vagyoni kárpótlás körén belül az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a jogsértés következtében elszenvedett hátrány köztudomású tényként figyelembe vehető (BH.2002.135., BH.2002.392.), valamint, hogy ezt meghaladóan a felperesek az Alexandra Könyvkiadó nyilatkozatával bizonyították az őket ért hátrány bekövetkeztét.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a per fő tárgya vonatkozásában az elsőfokú ítéletet annak helyes indokaira tekintettel a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján hagyta helyben.

Az elsőfokú bíróság a felperesek kereseti kérelmét mindössze az elégtételadás szövegezését illetően utasította el, így helytállóan rendelkezett a perköltség megfizetéséről a Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján. Ugyanakkor nem vette figyelembe azt, hogy a felperesek keresetlevelükön 18.000 Ft eljárási illetéket leróttak. A felperesek a Ptk. 84. § /1/ bekezdése szerinti objektív és szubjektív szankciók alkalmazását egyaránt kérték keresetlevelükben, ilyenkor azt az illetékalapot kell figyelembe venni a meg nem határozható perérték és a nem vagyoni kárpótlás közül, amelyik magasabb (BH.2001.367.). Erre tekintettel a kereseti illeték összege személyenként 27.000 Ft - 27.000 Ft, összesen 54.000 Ft, a feljegyzett kereseti illeték összege 36.000 Ft.

Ezért az ítéletábra a perköltség vonatkozásában az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § /2/ bekezdés alapján megváltoztatta, és az alperes által az állam javára fizetendő feljegyzett kereseti illeték mértékét 36.000 Ft-ra leszállította.

A másodfokú eljárásban teljes mértékben pervesztes alperes a Pp. 239. § és 78. § /1/ bekezdés alapján köteles a felpereseknek a fellebbezés folytán felmerült perköltsége megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj Áfa-t is magában foglaló összegéről az ítéletábra a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /1/-/3/, /5/ és /6/ bekezdései alapján határozott. A feljegyzett kereseti illetéket az alperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles az állam javára megfizetni.

Győr, 2011. évi március hó 1. napján

Dr. Lezsák József sk.	Dr. Szalay Róbert sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Tisztviselő